

POSTANOWIENIE

Dnia 30 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Stanisław Zabłocki (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie **M. S.**

oskarżonego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 30 marca 2015 r.,

inicjatywy Sądu Rejonowego w Ł.,

wyrażonej w postanowieniu z dnia 22 grudnia 2014 r., sygn. akt III K [...],

w przedmiocie przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę M. S. do

rozpoznania Sądowi Rejonowemu w A.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Ł. postanowieniem z dnia 22 grudnia 2014 r., sygn. akt III K [...] zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy M.S., oskarżonego o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. W uzasadnieniu postanowienia Sąd Rejonowy wskazał, iż oskarżony, który zamieszkuje w A. nie stawiał się na kolejne terminy rozpraw usprawiedliwiając swoją nieobecność chorobą. W celu weryfikacji możliwości brania przez oskarżonego udziału w postępowaniu przed Sądem Rejonowym w Ł., Sąd ten dopuścił dowody z opinii dwóch biegłych lekarzy (k. 248-250 – opinia J. C. i k. 353 – 355 – opinia L. C.), a także przesłuchał lekarza sądowego, który wystawiał oskarżonemu zaświadczenia o niezdolności do udziału w rozprawie. Uzyskane w

ten sposób informacje stanowiły przesłankę do wystąpienia z inicjatywą o przekazanie niniejszej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Rejonowego w Ł. zasługuje na uwzględnienie. W swym wystąpieniu Sąd Rejonowy wskazał, iż pomimo podjęcia wszelkich możliwych starań otwarcia przewodu sądowego i doprowadzenia do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie nie ma możliwości do osiągnięcia tego celu w postępowaniu przed Sądem Rejonowym w Ł.. Potwierdza to szereg czynności podjętych przez ten Sąd. Z dopuszczonego przez ten Sąd, po kilkakrotnych, nieudanych - z powodu niestawiennictwa oskarżonego - próbach rozpoczęcia rozprawy, dowodu z finalnej opinii biegłego z zakresu alergologii i chorób płuc, wydanej na podstawie przeprowadzonego badania oskarżonego wynika, że oskarżony cierpi na astmę oskrzelową przewlekłą, niekontrolowaną, ciężką. Przeprowadzone przez biegłego badania spirometryczne wskazały na ciężkie zaburzenia wentylacji płuc i doprowadziły biegłego do konkluzji, iż M. S. nie może uczestniczyć w postępowaniu sądowym w Ł. ze względu na zagrożenie życia, jakie może nastąpić w podróży, niezależnie od środka komunikacji. Biegły stwierdził natomiast, że oskarżony może brać udział w postępowaniu sądowym w sądzie blisko miejsca zamieszkania.

W wystąpieniu trafnie przy tym oceniono, że niezdolność oskarżonego do stawiennictwa na rozprawie w sądzie miejscowo właściwym, to jest w Sądzie Rejonowym w Ł., nie ma charakteru przejściowego. Zasadna jest także konkluzja Sądu Rejonowego, co do tego, że przewożenie oskarżonego z miejsca zamieszkania (A.) do Ł. przy wykorzystaniu karetki reanimacyjnej i pod nadzorem lekarza byłoby zanadto trudne organizacyjnie i generowałoby niewspółmiernie wysokie koszty.

W świetle powyższego należy stwierdzić, że określona przepisem art. 37 k.p.k. przesłanka przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu została spełniona. Nie ulega wątpliwości, że kryterium „dobra wymiaru sprawiedliwości”, uzasadniające korzystanie z właściwości delegacyjnej na podstawie art. 37 k.p.k., przejawia się nie tylko w realnym zagrożeniu obiektywizmu w orzekaniu o odpowiedzialności karnej, lecz także w równie realnym zagrożeniu

sprawnego i szybkiego przeprowadzenia postępowania sądowego, realizującego ustawowy postulat rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie. W ocenie Sądu Najwyższego, taka właśnie sytuacja zachodzi w niniejszej sprawie, skoro szansa jej rozpoznania istnieje praktycznie tylko w wypadku odstąpienia od właściwości miejscowej.

Sąd Najwyższy uwzględnił także postulat Sądu Rejonowego w Ł. co do przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu w A., to jest sądowi z siedzibą w miejscu zamieszkania oskarżonego. Biorąc pod uwagę opinię biegłego lekarza, M. S. może brać udział w rozprawach przed sądem w miejscu zamieszkania. Przekazanie zatem sprawy do rozpoznania właśnie Sądowi Rejonowemu w A. jawi się jako najbardziej wyraźna możliwość doprowadzenia do przeprowadzenia i zakończenia postępowania karnego przy zachowaniu wszystkich gwarancji procesowych przyznanych oskarżonemu w przepisach Kodeksu postępowania karnego.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd Najwyższy rozstrzygnął jak w części dyspozytywnej postanowienia.